

HORTHY MIKLÓS . . .

Ki ez a hős vezér, ki zúgó tengeren,
Járt a nagy viharban s feltűnik hirtelen?
Ki ő? ki ez? Magyar, hatalmas nagy vezér:
Ósmagyar családból, igazi nemes vér!

Hajóval jött, igen, látom a vaskezet . . .
Mily erősen tartja a kormánykereket!
Hajón jött, tengeren, a vérözön felett:
Isten küldötte őt, mint béke követet!

Mi ez a szent hajó? Nőé bárkája tán,
Béke olajággal béke lesz ezután? . . .
Szeretet galambja, a hajóból kiszáll:
Vérözön a világ, szárazra nem talál!

Háboru van mégis, élet-halál harca, . . .
Megbomlott népeknek szégyene, kudarc!
Még mindig provokál, még mindig csatázik!
Végítélet ez tán? menydörög, villámlik!

Tart a nagy háboru, foly a népek harca,
Alig egy kis remény, e nagy zűrzavarba!
Nincs földi hatalom, ki megállítaná:
A népek harcából kelő vértengerárt! . . .

De még nincs igazság, addig nem is lehet.
Amíg bukott nagyok vérbosszuja vezet!
Mig zsarnoki önkény úr a nép felett:
Békesség a földön ember közt nem lehet!

De im, jön egy hajós ezer veszély között . . .
Hajóját vezeti vészes szirtek fölött!
Ő fedezi fel majd a remény szigetét:
Népek harcán áradt nagy vértenger felett! . . .

Ő az, ő az igen, ez a merész hajós,
Kitartó hős, bátor mint nagy Columbus volt!
Ő hozza a gályát, melyen ül a Király:
A nagy vihar után ő a reménysugár!

Övé a dicsőség, övé a hatalom . . .
A nép hódolata; a teljes bizalom!
A királyi székbe bele is ülteti:
Kormányzó hatalmat ad a hála neki!

Hozsánna, üdv mostan e dicső Vezérnek . . .
Uj Hazát teremtő, árva nemzetének;
Nagy hazát, szép hazát, milyen nem volt soha:
Legyőz minden ellent, magyarok Toldija!

Hol terem ily vezér, hol volt ős hazája;
Magyar hon mely tája, nemes kúriája!?
Én tudom e tájat, nagyon jól ismerem:
Nagy kunság mezején, még Király is terem! . . .

Alföld sik tengerén, délibábos róna,
Mintha bizony egy szép tündérország volna;
Ott terem az élet, a kuruc magyarok:
Tán még én magam is oda való vagyok!

Ott a szabad sikság korlátlan határa,
A felkelő napnak szép arany sugára
Mint királyi palást borul e szép tájra:
Ez a hős magyarok híres nagykunsága!

E szép tündérhonból jött vezércsillagunk,
Ily nagy hős vezérben ám mégis bizhatunk!
Mégvédi Hazánkat vitéz seregével:
Daliás csapatok teremnek ezrével!

Egy a mi Istenünk, egy a mi hő imánk . . .
Mégvédik ős honunk, hős Horthy-katonák!
Hódolat, üdv, hála, előre mindezér:
Országkormányzó nagy, világhírű vezér!

HORTHY FIUK . . .

Horthy fiuk, darutollas legények
Lesz már Hazánk, szabad Hazánk nem félek!
Száz ellenség ha bántja is a hazát . . .
Mégvédik a vitéz Horthy katonák!

Büszke öröm tölti el a keblünket,
Mégvédik a régi jó hirnevünket:
Csak még egyszer menjenek a csatába:
Száz csatán győz a Horthy katonája!

Látom én is, hogy mind vitéz legények,
Hős mellükön a sok vitézi érmet!
Ott jártak már egyszer a nagy csatába:
Hisz a világ egyszer már megcsodálta!

Győztek is már négy és öt esztendeig,
Világ hősök, épen ezt irigyelik . . .
— Nem ölhatték meg a sárkány fiakat:
Hiába küldtek rá millió hadat!